

i min Fremsettelsestale, hvor jeg nævnedes den Strid, der har været ført imellem de to Sløjddretninger her i Landet.

Den var, som sagt, en parentetisk Bemærkning og betød blot, at den Ordning, som ellers efter min Mening er fremtvunget af helt andre Grunde, maaske tillige, naar den kom nu, kunde gyde Olie paa de oprørte Vande. Sagen er nemlig den, som det rigtigt blev fremhævet af det ærede 7de kongevalgte Medlem (Trier), at Sløjden i de forløbne Aar har faaet en saadan Udbredelse i vore Skoler og en saadan Betydning i hele Undervisningsgerningen, at man overfor dette Fag maa begynde at stille sig paa en noget lignende Maade, som man har stillet sig overfor saadanne Fag som Musik og Gymnastik, og som man er i Færd med at stille sig overfor saadanne Fag som Husgerning, Haandgerning og lignende. Paa alle disse Omraader har Staten taget Initiativet til at søge uddannet Lærere, selv om det endnu paa flere af Omraaderne sker ad privat Vej. Det Grundlag, som er den egentlige primus motor ved Sagens Fremkomst, er dette, at Sløjdsinspektør Aksel Mikkelsen føler sig træt eller, om ikke just det, i alt Fald føler sig hendiraget til et mere stille Arbejde, jeg kunde maaske sige: et Arbejde inden 4 Vægge, navnlig i Retning af at forfatte en Del rent teoretiske, skriftlige Arbejder om Sløjddretning, om Arbejdsstillinger og lignende. Paa Grundlag af, at han har indgivet Ansøgning om at faa Lov til at trække sig tilbage, sker der altsaa dette, at man samtidig fra hans Side faar Tilbud om den Bygning, i hvilken den danske Sløjdlærerskole findes, til Overtagelse af Staten, og at der tillige fra hans Side fremsættes et Ønske om, at denne Sløjdlærerskoles Drift, naar han gaar af — det er ham, som oprindeligt har faaet den i Gang —, for at sikres i Fremtiden maatte gaa ind under Statens Forsorg. Naar Sløjdlærer Aksel Mikkelsen, som det vil ses af Bemærkningerne, sælger Ejendommen, der ved en Vurdering, foretagen af uvildige Mænd, er vurderet til 160,000 Kr., hvad jeg under Hensyn til dens Beliggenhed, dens Egnethed til Udlejning, ikke kan anse for at være en for høj Vurdering, til Staten for 154,000 Kr., forærer han jo egentlig Staten et Beløb, for at den skal tage sig af den Sløjdlærerskole, som han i sin Tid har grundet. Derfor mener jeg, at Staten maatte gaa til at overtage den, selv om der ikke havde staaet en Strid mellem to forskellige Sløjddretninger her i Landet. Naar jeg fremsatte den lille Slutningsbemærkning, var det, fordi jeg havde

en Følelse af, at Grunden til, at Sløjdsinspektøren føler sig træt i Øjeblikket, maaske for en Del kunde ligge i denne Strid. Den har undertiden været ret bitter, og der har været rettet stærke Angreb paa ham, og selv om han maaske har haft Ret i sine Angreb paa Modstanderne, forstaar man, at en Mand i en ældre Alder kan blive træt og ønske at trække sig tilbage. Idet han trækker sig tilbage, falder det personlige, som der har været i Striden, bort, og den Omstændighed, at noget personligt i en Strid falder bort, plejer at betyde, at der gydes Olie paa Ilden. Det var Grunden til min Bemærkning, og den havde intet som helst at gøre med, at man dermed fra Regeringens Side skulde ville foretrække dansk Sløjddretning fremfor Askov—Nåas—Sløjden mere, end man hidtil har gjort. Begge disse Sløjddretninger har været understøttede af den Sløjdbevilling, som er givet af Bevillingsmagten, saa vidt jeg kan se efter de Beregningsregler, som en Gang er blevet antaget fra begge Sider, og jeg tror ikke, at der er sket nogen Uret til nogen af Siderne. Skulde det vise sig at være Tilfældet, kan jo Beregningsreglerne ændres og Fordelingen ske paa en anden Maade. Der er altsaa ikke — og det vil jeg gerne sige til det ærede Medlem for 4de Kreds (Mægaard), som syntes at ængste sig lidt i den Henseende — med dette Lovforslag i nogen Maade fra Regeringens eller fra Skoleautoriteternes Side tilsigtet at give dansk Sløjddretning et særligt Fortrin fremfor Askov—Nåas—Sløjden. Forholdet er kun dette, at Sløjdsinspektøren ønsker at trække sig tilbage og ønsker, hvad der er smukt fra hans Side, at overdrage Staten sin Skole og sætte den under Statens Ledelse, saa at den kan fortsætte i samme Retning og under samme Forhold som hidtil. Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Tvede) havde derfor ikke helt Ret, naar han brugte det Udtryk, at Sløjdsinspektøren *skal* afskediges. Sagen er slet ikke kommet paa den Maade — det vil jeg gerne fremhæve —, at der fra Statens eller Regeringens Side har været øvet noget som helst Tryk overfor Sløjdsinspektøren med Hensyn til at trække sig tilbage, han har jo ikke naaet den Alder, hvor man ellers plejer at trække sig tilbage, han er ikke naaet de 70 Aar, selv om han er nær op derimod. — Det er Sløjdsinspektøren selv, der ønsker at trække sig tilbage, skønt han kun er 58 Aar (Afbrydelse af Trier: Han er 68). Ja, jeg tog fejl: 68. Jeg vil ganske tiltræde, hvad der af det ærede 7de kongevalgte Medlem (Trier) blev nævnt om Sløjdsinspektørens Betyd-